

SERENISSIMO
COSMO MAGNO
ETRVRIÆ PRINCIPI

CAROLVS RENALDINIVS F. P.

ANTI refert, Serenissime Princeps, te literarum studijs operam iugiter nauasse; quas enim Artes ingenuus, atque robustus animus excoluit, eas & amore prosequitur, & opitulatione fouet, & patrocinio sustentat. Nec Romanorum splendor ille Mecœnas credatur ad optimas disciplinas sese adiungentibus extitisse præsidio, quòd Fortunæ, sed potiùs animi diuinitatis amplissimis circumflueret. Adamas, Rubinus, & pretiosum quodcumque lapilorum genus, Regiæ coronæ decus, quamuis ingentis pretij, tamen apud rudes, ac indifertos homines nullam aestimationem adipiscitur. Neque refert, quòd incomparabili splendore suapte natura, fulgeat, atque detineat; adhuc enim pretiosissima gemma, vel rudis, & inculta iacet; vel eti perpolita præstantis Artificis industria, summisq; laboribus exculta blandius rideat, non tamen agrestem, animum percellit, cui perspectum haud est, suspiciendam esse, maximaque cum admiratione spectandam, quòd primò sit Naturæ solertis, deinde verò Artis elegantissimum opus. Iam dudum in hoc literario puluere primos, quos exercui labores, tibi consecratos voluit excelsi tui nominis Maiestas, cœlestis Indoles, eximia Virtus; cùm verò per-

spexerim